

Скучният ден на Патрик

По-големите братя на Патрик винаги бяха твърде заети за него.

От Ребека Джейкман
(По истинска история)

Тази история се случила в Румъния.

Патрик се взираше в тавана, докато се бе излегнал на леглото си. Беше му скучно. Той вече беше прочел своите книги за животни, беше скачал на батут и беше карал колело из квартала. Какво да прави сега?

Патрик стана и отиде в стаята на по-големия си брат Даниел. „Ще поиграеш ли с мен?“ – попита Патрик.

„Съжалявам, не мога. Трябва да уча“ – отговори Даниел. Дори не вдигна поглед от книгата, която четеше.

Патрик се почувства тъжен и разочарован. Даниел *винаги* учеше. Не можеше ли да си вземе почивка?

Добре де. Даниел беше зает, но Патрик можеше да попита другия си брат, Симион. „Скучно ми е. Можеш ли да поиграеш с мен?“ – попита Патрик.

„Не, днес не. Ще излизам навън с приятели.“ Симион си облече якето и излезе през входната врата.

Патрик беше много ядосан! Сърцето му заби по-силно. По-големите му братя *винаги* бяха твърде заети за него. Той изтича в стаята си и затръшна вратата.

„Не е честно!“ – помисли си Патрик.

Той тропна с крак и се отпусна на леглото си. Почувства стягане в гърдите. Беше му много скучно! Но беше твърде ядосан, за да измисли нещо, което да прави.

След това си спомни нещо, което беше научил в училище. От своята учителка бе научил, че дълбокото поемане на въздух може да действа успокояващо.

„Трудно е да поправиш нещо, когато си ядосан“ – казваше тя. Може би, ако беше по-спокоен, Патрик можеше да измисли как да се справи със скуката.

Затова Патрик пое дълбоко дъх. И после пак. След като си пое дъх още няколко пъти, стягането в гърдите му намаля. Но той все още не знаеше какво да прави.

Той седна и погледна към картината на Исус Христос на своята стена. Какво би искал Той Патрик да направи?

Той коленичи. „Небесни Отче, моля те помогни на Даниел в ученето – каза той. – Помогни на Симион да се забавлява с приятелите си.

И Те моля да ми помогнеш да не ми е толкова скучно.“

Когато приключи молитвата си, на Патрик му хрумна идея. Той изтича до стаята на Даниел.

„Даниел, когато приключиш, може ли да играем заедно?“

Даниел погледна от книгата си към часовника на стената. „Мога да си направя почивка след около 30 минути. Ще може да излезем навън. Искаш ли да го направим?“

„Да!“ Патрик се усмихна и изтича обратно в стаята си. Той намери книга за тигри, която обичаше да разглежда. След като я чете известно време, той си поигра с кубчета. Скоро времето изтече и двамата с Даниел се отправиха към гората близо до къщата им.

„Искаш ли да играем на войници в космоса или на изследователи в джунглата?“ – попита Даниел.

„Няма значение. Радвам се, че можем да прекараме време заедно. Много по-хубаво е от това да ти е скучно“ – каза Патрик.

Даниел се усмихна. „Е, да играя с теб е много по-забавно, отколкото да уча за тест.“

Патрик се почувства щастлив, докато той и Даниел пълзяха из тревата. Успокояването му помогна да мисли по-ясно, за да може да реши проблема си. И Небесният Отец му помогна да бъде по-подобен на Исус Христос. В крайна сметка, това се оказа един хубав ден. ●

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ЛИН МАЙ НИГЪЙЕН